

נקראים שמים, כי כאשר הם נכללים כאחד הם נקראים שמים והם נקראים שמו של הקב"ה

(הרמ"ז).

כל השמות הללו של הרקיעים ושל שבעת הכוכבים הם רק כיסוי לשמות
הספירות

מֵאֵן אֵינֹן רְקִיעֵין ומי הם בחינת שבעת הרקיעים. **שִׁבְעָה אֵינֹן,**
בְּמָה דִּתְנִינֵן, וִילֹן, רְקִיעַ, שְׁחָקִים, זְבוּל, מְעֹן,
מְכוֹן, עֲרָבוֹת [מ] אלא יש בהם שבעה בחינות כנגד הז"ת, דהיינו וילון הוא עטרת

היסוד שהוא סוד מלכות, רקיע הוא היסוד, שחקים הוא הנו"ה, [מא] זבול הוא הת"ת, מעון
הוא החסד, מכון הוא הגבורה, ערבות הוא הבינה (מק"מ, אמנם בקהילת יעקב כתב מכון
הוא חסד מעון הוא גבורה ואפשר שנפל טעות סופר במק"מ). **וּבְאֲנִדְתָּא דְּבִי**

אור הרשב"י

המקדש, ומזבח בנוי, ומיכאל השר הגדול
עומד ומקריב עליו קרבן, שנאמר בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים. ומנלן
דאיקרי שמים – דכתיב הבט משמים וראה
מזבל קדשך ותפארתך. מעון – שבו כיתות
של מלאכי השרת, שאומרות שירה בלילה
וחשות ביום, מפני כבודן של ישראל, שנאמר
יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.

[מא] כדאיתא בזהר פרשת פנחס דף רלו
עמוד א' שחקים דבהון ריחים דטוחנים מ'
לצדיקים לעתיד לבא, ואינון אקרון שחקים
ע"ש (שמות ל) ושחקת ממנה הדק ואינון נצח
והוד עליהו אתמר (ישעיה מה) ושחקים יולו
צדק דאיהי שכינתא תתאה.

[מ] כדאיתא בחגיגה דף יב עמוד ב' אמר רבי
יהודה: שני רקיעים הן, שנאמר: הן לה'
אלהיך השמים ושמי השמים. ריש לקיש
אמר: שבעה, ואלו הן: וילון, רקיע, שחקים,
זבול, מעון, מכון, ערבות. וילון – אינו משמש
כלום, אלא נכנס שחרית ויוצא ערבית,
ומחדש בכל יום מעשה בראשית, שנאמר
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת.
רקיע – שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות
קבועין, שנאמר ויתן אתם אלהים ברקיע
השמים. שחקים – שבו רחיים עומדות
וטוחנות מן לצדיקים, שנאמר ויצו שחקים
ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן
לאכל וגו'. זבול – שבו ירושלים ובית

הלימוד היומם

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, הֵכִי תִינִין וכך למדנו בספר האגדות של רב המנונא
 סבא שהשבעה רקיעים הם הז"ת. **רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הֵנִי בְרִייתִי דְבִי**
רַב הַמְנוּנָא סָבָא הֵכִי, וְסָגִיאוּן אֵינוֹן בְּכָל הֵנִי גִוּוּי.
בְּמָה דְתִינִין וכן רבי יצחק אמר שבאלו הברייתות של רב המנונא סבא כך התבאר
 בהם, ומרובות הן הברייתות שמדברות באופנים האלו שהם מכנות את הספירות בשאר מיני
 כינויים והוא בכדי להעלים את הסודות וכמו שלמדנו, **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,**
תִּינִין בְּאֵינוֹן בְּרִייתִי, (ס"א דְלָבֵר) דְלִגְבִּי דְכָל הֵנִי שְׁבָעִין
כְּתָרִין דְּמַלְכָּא. לְקַבְּלִיהוֹן שְׁוִיין ז' רְקִיעִין, וְז' כְּכִבִּיא
דְּרַהֲטִין וְאֵלִין, וְקָרִי לֹון שְׁמָהֶן בְּשְׁמָהֶן ואמר רשב"י, שהנה
 למדנו באותם הברייתות שכל אלו השבעה ספירות וכתרים התחתונות של המלך ז"א, הם
 כנגד שבעת הרקיעים והם כנגד שבעת כוכבי הלכת שצ"ם חנכ"ל הרצים תמיד והולכים,
 וקרא לז"ת בשמות אחרים בכדי להעלים את סודותיהם מבני האדם. **וְאָף עַל גַּב**
דְּשְׁוִיין בְּלָהוּ. כְּסָאֵי דְרְקִיעִין, דְּשְׁבָעָה כְּכִבִּיא והגם שהוא
 השוה וכינה אותם בשמות אחרים אין הכוונה להשוותם ח"ו, אלא כל השמות הללו של
 הרקיעים ושל שבעת הכוכבים הם רק כיסוי לשמות הספירות, והוא בכדי להעלימם מבני
 האדם שאינם ראויים לידיעת סודות התורה, **שְׁבַתָּאֵי, צֶדֶק, מַאֲדִים,**
חֲמָה, נוּגָה, בּוֹכֵב, לְבָנָה כי הנה שבתאי הוא סוד ההוד, וצדק הוא סוד
 המלכות, ומאדים הוא סוד הגבורה, וחמה הוא סוד ת"ת, ונוגה הוא סוד הנצח, וכוכב הוא
 סוד היסוד, ולבנה הוא סוד החסד שהוא גון לבן (מק"מ). **וְשְׁוִין אֵלִין לְקַבִּיל**
אֵלִין, בְּכִסּוּיָא דְמַלְיִן ובאותם הברייתות שמים את שבעת הכוכבים כנגד הז"ת

בכיסוים הללו. לְגַבִּי אֵינוֹן דְּכָתִיב, (ישעיה מז) יַעֲמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעַד הַבְּרִי שָׁמַיִם הַחֲזִים בְּכֻכָּבִים והוא כנגד אותם האנשים שנאמר בהם 'יעמדו נא ויושיעוד הברי שמים החוזים בכוכבים', דהיינו שבגלל אותם האנשים העוסקים בחוכמות חיצוניות שאינם ראויים לתורת הסוד העלימו את סודות הספירות. כִּלְהוּ מַלְיָן מִתַּפְסִיין, וְאַף עַל גֵּב דִּלְאוֹ אוֹרְהִי דְאוֹרֵייתָא כי לכן כל סודות התורה צריכים להיות מכוסים בשמות וכינוים אחרים של שמות הכוכבים, הגם שאין הכוכבים הוא דרך התורה אלא דרך חוכמות חיצוניות, כי דרך התורה תמים תהיה עם ה' אלהיך באמונה שלימה[מב]. וְאַנֵּן בְּתֵר אוֹרְהִין

אור הרשב"י

ראה האדמו"ר שהחתן חגור אבנט מוזהב שמחירו יקר מאוד. שאל האדמו"ר את החתן: האם החותן שלך נתן לך אבנט זה במתנה? השיב החתן: כן. המשיך האדמו"ר לשאול: וכמה כסף נתן לך לנדוניא? ענה רבי מנחם מנדל: עשרת אלפים רובל, שזה סכום הגון מאוד. שאל האדמו"ר: ומה תעשה בסכום כה גדול? השיב החתן: אפקיד אותם ביד סוחר עשיר ונאמן ואקבל אחוים כשותף לעיסקא ומה אתפרנס בכבוד. שאל האדמו"ר: ומה יהיה אם העשיר יפשוט רגל ויהפך לעני, הרי תפסיד גם את הקרן וגם את הריאות. ענה רבי מנחם מנדל: הסוחר שאני מתכוין להפקיד אצלו את הכסף הוא עשיר גדול ואין לחשוש שמא יפול מנכסיו. אמר האדמו"ר לנכדו: המקבל עצה מן הוקנים אינו מפסיד, אני מציע לך שתפקיד את הכסף

[מב] ובזה אמר רבא: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה, שנאמר (ירמיה ה א): "שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה, ואסלה לה" (שבת קט:).

וכמה חבל שאנשי אמונה אבדו שהיו גבורים לעמוד בפרץ, דוחים את הגזרות. היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם. מרוב עוונתנו אבדנום, נאספו מנו בחטאינו. סעו המה למנוחות, עזבו אותנו לאנחות. ונביא מעשה שימחיש לנו את חסרון האמונה והפסדה בדורות אלו.

הנאון רבי מנחם מנדל מלובאוויטש בעל ה"צמח צדק" בהיותו צעיר לימים כאשר בא בברית האירוסין נכנס לבית סבו האדמו"ר "בעל התניא" לבשר לו שמגיע לו מול"ט.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אור הרשב"י

דברים שהתורה נקנית בהם היא "באמונת חכמים".

פעם נסעתי אל מורי ורבי המגיד ממזריטש זצ"ל, זה היה בימי החורף הקרים ושלג כבד ירד. בדרכי הגעתי לאכסניא אחת ובעל האכסניא היה יהודי ירא שמים, שאל אותי: מאין באתי ולאן פני מועדות? והשבתי לו: שאני תלמידו של המגיד ממזריטש ואני בדרכי אליו. כשמוע זאת בעל האכסניא חם כבדני בכל הכבוד והגיש בפני משקה חם להשיב את נפשי מהקור המקפיא ששרר בחוץ. בדרך יהודים שוחחנו על הא ועל דא, שאלתי אותו: כמה שנים אתה נמצא במלון הזה? ואמר לי: זה עשרות שנים שהוא מנהל את המלון וב"ה מזה הוא מתפרנס בכבוד. שאלתי: האם יש במקום מנין והתפילות ערוכות כסדרן? והשיב לי בעצב, שאין מנין והוא מתפלל ביחיד הן בימות החול והן בשבתות ואינו שומע קריאת התורה. שאלתי: היכן בנוי מתחנכים אם אין תלמוד תורה במקום? והשיב לי בצער שהוא מקדיש כל יום זמן ללמד בניו תורה כפי מה שה' חנן אותו. ולשאלתי: מה הוא עושה בימים הנוראים? השיב: שהוא נוסע עם כל משפחתו לעיירה הסמוכה ושם הוא שוכר לו דירה עד אחר החגים וכך הוא נוהג מידי שנה בשנה. אמרתי לו: וכי כך נאה ליהודי ירא שמים להתפלל כל השנה ביחידות הוא ובניו ולהפסיד קדיש וקדושה וברכו וקריאת התורה? הצעתי לו שילך לגור בעיירה

בקופת הגמילות חסדים שברשותי, אמנם לא תקבל רווחים בעוה"ז אך את הקרן תקבל בשלמות כשתבקשם חזרה. כך שהקרן תקבל בעוה"ז ומתן שכרה לעוה"ב. הנכד רבי מנחם מנדל לא רצה לסרב בפירוש למר זקנו האדמו"ר, אך חמק והלך לו ואת הכסף הפקיד ביד הסוחר שהיה מוכר בתור אדם אמיד ואמין. ברם דא עקא, כעבור חדשים ימים נשרף כל רכושו של העשיר ונפל מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ונעשה עני מרוד המחזר על הפתחים כי איבד את כל רכושו כהרף עין ונותר ערום ומחוסר כל ועוד רובצים עליו חובות הנושים שהפקידו בידו את ממונם, מובן מאליו שעשרת אלפים רובל כסף של בעל ה"צמח צדק" הלכו לטמיון והחתן הצעיר הצטער על כך מאוד. לימים נכנס הצמח צדק אל מר זקנו האדמו"ר בעל התניא. שאל האדמו"ר את נכדו, האם הרווחת כסף מן הנדוניא? השפיל החתן ראשו ובצר לו סיפר את האמת, שכספו הלך בלהבות וכל כספי העשיר ירדו לטמיון וכעת אין לעשיר פרוטה לפורטה והגיע עד פת לחם ונאלץ לחזר על הפתחים להחיות את נפשו ונפש עולליו. נאנח האדמו"ר אנחה עמוקה ואמר לו: ולמה לא שמעת לדבריי, שביקשתי שתפקיד את כספך בקופת הגמ"ח שברשותי ואז היה לך גם קרן וגם ריוח בשלמות. חבל מאוד שאין לכם אמונת חכמים. בא ואספר לך מעשה מהדור הקודם שקיימו את דברי התנא באבות שאחד מארבעים ושמונה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000